

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Yong-Chang Chung en Erik Oldenhof schrijven met verf

Stigter, S.

Publication date

1997

Document Version

Final published version

Published in

Kunstbeeld

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Stigter, S. (1997). Yong-Chang Chung en Erik Oldenhof schrijven met verf. *Kunstbeeld*, 21(2), 62.

General rights

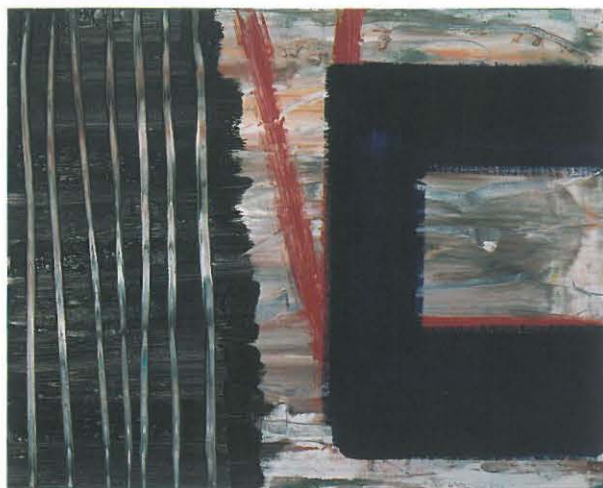
It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, P.O. Box 19185, 1000 GD Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

YONG-CHANG CHUNG en ERIK OLDENHOF schrijven met verf

De Koreaanse kunstenaar Yong-Chang Chung was in 1990 'Meisterschüler' bij A.R.Penck; in 1993 werd er werk van hem aangekocht en opgenomen in de vaste collectie van het Stadtmuseum Düsseldorf, en nu exposeert hij met Erik Oldenhof bij Galerie BMB in Amsterdam. Naast speels, calligrafisch werk op doek en papier, dat Chungs oosterse achtergrond verradt, is er ernstiger, robuuster werk van hem te zien dat doet denken aan dat van zijn Duitse collega's Kiefer en Penck.

Erik Oldenhof: Zonder titel, olieverf op linnen, 1996; 80 x 100 cm

Het gaat Chung (1957 Mokpo) er dan ook om uitersten als oosterse en westerse culturen met elkaar in evenwicht te brengen, of beter gezegd: zijn doel in de kunst is het streven naar harmonie. Door politieke, sociale en culturele aspecten aan de orde te stellen in een eigen beeldtaal, maakt hij een soort balans op van zijn houding ten aanzien van het leven. De Golfoorlog, Sarajevo, drugs, AIDS; het zijn allemaal thema's waar hij een soort altaren voor maakt. Zo documenteert hij als het ware de littekens van onze geschiedenis, als haltes langs de weg naar balans.

De esthetische kwaliteiten van Chungs schilderijen zijn voor een deel het erfgoed van de oosterse opvatting van kunst. Het schoon-schrijven wordt daar gezien als het hoogste der kunsten, waarbij technische perfectie alleen door veel oefening kan worden bereikt. Traditionele beeldmotieven blijven daarbij het onderwerp. Een grafische opleiding van Chung in Seoul bracht hem dan ook niet verder dan het streven naar technische perfectie, wat hem deed besluiten zich als kunstenaar verder te ontwikkelen in het westen, waar expressie en originaliteit als hoogste goed in de kunst wordt

gezien. De abstracte calligrafische tekens die hij intuïtief met watten aanbrengt, swingen bijna van beweging. De compositie van de werken daarentegen is evenwichtig en rustig. Kennelijk weet hij precies de juiste dosis emotionaliteit toe te dienen aan de esthetische verhoudingen.

Bij het schilderen gaat Chung uit van oosterse basisvormen zoals het vierkant dat symbool staat voor de wereld en de cirkel die in zijn werk symbool staat voor het leven. De cirkel sluit nooit helemaal, waardoor er een wisselwerking mogelijk is tussen de binnen- en buitenkant, tussen het innerlijk en de buitenwereld. Chungs werk kan volgens hem als object van meditatie dienen. De grote materieschilderijen hebben nota bene als basis de vorm van christelijke altaren: het kruis of de triptiek. De beeldtaal die Chung heeft ontwikkeld, is in idee vergelijkbaar met Penck's 'Standart', waarmee een universeel begrijpelijke beeldtaal werd beoogd. Dat is niet het enige voorbeeld uit de westerse kunstgeschiedenis in het werk van Chung. In 'Schrei', dat hij in 1993 naar aanleiding van de brandstichting in Solingen maakte, is Munch's 'Schreeuw' te herkennen. Zelfs dadaïstische

Yong-Chang Chung: Zonder titel, acryl op papier, 1995; 40 x 30 cm

'objets trouvés' zijn op zijn panelen aan te treffen, maar die krijgen wel een zware lading mee. Een theelepeltje dat in het midden van de cirkel op een van zijn werken is bevestigd, verwijst niet alleen naar gereedschap voor het klaar-maken van een heroïnespuit, maar ook naar het zowel Koreaanse als Duitse spreekwoord 'de lepel afleggen', wat zoveel wil zeggen als het loodje leggen. Ook voelde Chung zich aange-trokken tot het Amerikaans Expressionisme, net als Erik Oldenhof (1951 Nijmegen) aan wie de andere helft van de expositie bij Galerie BMB is gewijd. Oldenhof noemt ook Pollock als een van zijn grote voorbeelden en vertelt hoe hij het afgelopen jaar werk op papier heeft gemaakt, waarbij hij het op de grond heeft 'beschreven'. Bij hem spelen gevoel en intuïtie ook een belangrijke rol. De kwast is een verlengstuk van hem-zelf geworden wanneer hij aan het schilderen is. Oldenhof spreekt over 'schrijven', hoewel

er geen tekens in zijn abstracte landschappen zijn te bekennen. Het geeft aan dat er een soort boodschap is verweven met het schilderen. Een bericht dat vooral naar de schilderkunst zelf verwijst. Niet op een letterlijke manier door beeldcitataten, maar door de eigenschappen van het medium zelf. Door kleur en verfstreken een schilderkunstig spel met elkaar te laten aangaan, dat door de beweeglijke en gelaagde structuur van het werk eeuwig lijkt voort te duren.

De dubbel-expositie bij Galerie BMB illustreert het doel dat Chung voor ogen heeft; harmonie tussen verschillende culturen, vormgegeven door kunst.

Sanneke Stigter

Yong-Chang Chung en Erik Oldenhof: Galerie BMB, Kerkstraat 127-129, Amsterdam, t/m 15 maart, wo t/m za 12.30-17.30, 1e zo vd maand 13.00-17.00.